

Folketingets Indenrigs- og Boligudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2021-2451

Svar på spørgsmål fra Anni Matthiesen (V) og ikkemedlem af udvalget (MFU) Charlotte Broman Mølbæk (SF) og Kathrine Olldag (RV) stillet den 9. marts 2021.

Doknr.
400338

Spørgsmål nr. 131:

Dato
06-04-2021

”Vil ministeren på baggrund af Dataproces’ kritik af datagrundlaget for ministeriets analyse af udligningsreformens betydning for de kommunale incitament, jf. BOU alm. del – bilag 76, redegøre for, om ministeren mener, det giver et retvisende billede af de kommunale incitament, når ministeriets analyse datamæssigt tager udgangspunkt i de to velfærdspolitiske analyser Kommunal variation på anbringelsesområdet og Brug af botilbud i andre kommuner. Og hvorfor/hvorfor ikke ministeren eventuelt mener, at datagrundlaget giver et retvisende billede?”

Svar:

Der har i forbindelse med vedtagelsen af udligningsreformen været en politisk bekymring for, om udligningssystemet og reformen i særdeleshed betyder, at en kommune har tilskyndelse til ikke at visitere en borger til en indsats uden for kommunen, og at det eventuelt kan bidrage til en afspecialisering.

Der er på den baggrund igangsat en analyse af betalingsforpligtigelse og kommunale incitament ved visitation til indsatser.

Analysen skal belyse den samlede økonomiske konsekvens, der er for kommuner ved at visitere borgere i tilbud uden for kommunegrænsen, herunder bl.a. virkningerne gennem den kommunale udligning.

Der er ultimo november 2020 oversendt en kort status for analysearbejdet, hvor der overordnet er beskrevet bl.a. metode og datagrundlag. Dataproces har kommenteret arbejdet ud fra denne status og i den forbindelse udtrykt bekymring for, om alle relevante grupper indgår i analysen.

Som det vil fremgå af den endelige afrapportering, er der i analysens beregninger taget udgangspunkt i oplysninger vedr. indsatser, hvor kommunerne foretager en selvstændig beslutning om visitation af den konkrete borger til indsatsen. Disse er beskrevet nedenfor.

Der er således også indsatser, som der ikke er indhentet oplysninger om til beregningerne, herunder fx ophold på kvindekrisecentre samt forsorgshjem og herberger, jf. *Serviceovens* §§ 109 og 110. Det skyldes, at der for disse indsatser gælder et selvmøderprincip, som indebærer, at borgeren kan få plads ved direkte henvendelse til det enkelte botilbud. Denne type af ophold kræver altså ikke kommunal visitation.

Plejhjemsboliger til ældre er inddraget i analysens afdækning af det mellemkommunale område, men indgår ikke direkte i grundlaget for analysens beregninger. Den rejste bekymring omkring hensyn til en eventuel afspecialisering er ikke den samme her som på det specialiserede socialområde. Det skal også ses i sammenhæng med de retssikrede muligheder for under nærmere fastsatte betingelser at søge plejhjem/plejebolig i en anden kommune.

I analysens beregninger er der taget udgangspunkt i oplysninger vedr. indsatser på voksenområdet til botilbud efter *servicelovens §§ 107 og 108* samt botilbudslignede tilbud efter *almenboliglovens § 105*. I disse oplysninger indgår ældre borgere i det omfang, de modtager disse indsatser.

Tilsvarende er der på børneområdet inddraget oplysninger vedr. anbringelser i fx plejefamilier eller døgninstitution mv.

Oplysningerne i relation til borgere med disse indsatser består af to datasæt på individniveau fra Danmarks Statistik, hvor der til hvert individ er koblet forskellige beskrivende variable mv. til brug for analysen. Når der i den oversendte status er fremhævet to tidligere analyser fra det tidligere Social- og Indenrigsministerium, er det fordi, de har dannet udgangspunkt for den nærmere identifikation af de individer, som er medtaget i datasættet. Det er vurderet, at der med dette datasæt er mulighed for at få et dækkende og nuanceret billede af målgruppernes karakteristika og betydning i udligningssystemet.

Med venlig hilsen
Kaare Dybvad Bek